

දානියෙල්ගේ පොත - අංක හතළිස් තුන

බයිබලීය අනාවැකි තුළ විනාශය ඇති කරන පිළිකුලේ සංකේතවාදය
අනාවරණය කිරීම

Jeff Pippenger
2024-01-07

ක්‍රි.ව. 538 වර්ෂයේදී පාප පීඩය බලයට නැඟීම වැළැක්වූ බලය ලෙස පෞරාණික රෝමය පාවුල් හඳුනාගැනීම, දානියෙල් පොතෙහි "නිරන්තරය" යනුවෙන් පෞරාණිකත්වය නිරූපිත වන බව විලියම් මිලර් හඳුනාගත් සාක්ෂිය බවට පත් විය. විලියම් මිලර්ගේ රාමුව ගොඩනැගී තිබුණේ විනාශය ගෙනෙන බලයන් දෙකක් වන පෞරාණිකත්වය පසුපස පාප පීඩාවාදය යන අනුපිළිවෙළ මතය. එම රාමුවට අනුබල දෙන විලියම් මිලර්ගේ අනියම වැදගත් සොයාගැනීම වූයේ 2 නෙසලෝනික 2 වන පරිච්ඡේදයේ පාවුල්ගේ සාක්ෂියය. එහි පාවුල් හඳුන්වා දෙනුයේ, පෞරාණික රෝමය මගින් ඇති කරන ලද පාප පීඩය මත තිබූ අවහිරය ඉවත් කරනු ලබන්නේ, "පාපයේ මනුෂ්‍යයා" දෙවියන්වහන්සේගේ මාලිගාව තුළ පිහිටුවා, තමා දෙවියන් බව පෙන්වනු පිණිසය.

දානියෙල්ගේ පොතෙහි, පුරාණ ආගමිකත්වය නිරූපණය කරන "නිරන්තරය" යන සංකේතය සැමවිටම පාපකම් සංකේතයකින් අනුගමනය කරනු ලැබේ; එය "විනාශය ඇති කරන අධර්මය" ලෙස නිරූපණය කළත්, "විනාශය ඇති කරන අභිශාපය" ලෙස නිරූපණය කළත් එසේමය. එහෙත් ක්‍රි.ව. 66 සිට 70 දක්වා වූ අවුරුදු තුනහමාරක කාලය තුළ සිදු වූ යෙරුසලමේ වැටීම් හා විනාශය සම්බන්ධයෙන් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ක්‍රිස්තියානීන්ට දුන් අනතුරු ඇඟවීමේදී, යෙරුසලමේ සිටි ක්‍රිස්තියානීන් වහාම පලා යා යුතු බවට ලකුණ ලෙස ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ "දානියෙල් අනාගතවක්තෘ විසින් කියනු ලැබූ විනාශය ඇති කරන අභිශාපය" යන්න සඳහන් කළසේක. ඉතිහාසය හඳුනා දක්වන්නේ, එම ලකුණ පාප් රාජධානියේ සංකේතය නොව, පුරාණ රෝමයේ සංකේතය වූ බවය. වැටීම් හා විනාශය වැළැක්වීමට නම්, විශ්වාසවන්තයන් එම ලකුණ හඳුනාගත යුතුව තිබුණි. "දානියෙල් අනාගතවක්තෘ විසින් කියනු ලැබූ විනාශය ඇති කරන අභිශාපය" යන්න පුරාණ රෝමයේ සංකේතයක් ද, නැත්නම් පාප් රෝමයේ සංකේතයක් ද?

එබැවින් දානියෙල් අනාගතවක්තෘ විසින් කියනු ලැබූ විනාශකාරී අශුද්ධ දෙය ශුද්ධස්ථානයෙහි සිටිනු ඔබ දකින කල, (කියවන්නා එය තේරුම්ගනින්නා:) එවිට යුදයාවේ සිටින අය කඳුකරයට පලා යන්නා. ගෙයි වහලය මත සිටින තැනැත්තා තම ගෙයින් කිසියම් දෙයක් ගෙනයෑම පිණිස පහළට නොඑන්නවා. කෙනෙහි සිටින තැනැත්තාද තම වස්තු ගෙනයෑම පිණිස ආපසු නොහැරෙන්නවා. ඒ දවස්වල ගර්භණීව සිටින අයත්, දූදරුවන්ට කිරි දෙන්නාවූ අයත් අහෝ දුකට පත්වන්නෝය! නමුත් ඔබගේ පලායාම ශීතකාලයේදීවත්, සබන් දිනකදීවත් නොවනු පිණිස යාවිඤා කරන්න. මක්නිසාද එවිට ලෝකයේ ආරම්භයේ සිට මේ කාලය දක්වා නොවූ, එසේම ඉදිරියෙහි කිසි කලෙකත් නොවන්නාවූ මහත් පීඩාවක් ඇතිවන්නේය. ඒ දවස් කෙටි නොකළහොත් කිසි මනුෂ්‍යයෙක්ද ගැලවෙන්නේ නැත. නමුත් තෝරාගනු ලැබූ අය නිසා ඒ දවස් කෙටි කරනු ලැබේ. මතෙව් 24:15-22.

ක්‍රි .ව. 66 සිට 70 දක්වා වායෙරු සලමේ විනාශය සම්බන්ධ ඉතිහාසය තුළ මෙම අනාගත අභාවි මකෙසේ සම්පූර්ණ වූයේද යන්න පිළිබඳව සොහොයුරු වැඩි විදහා සිටින අදහස් තවද, යෙරු සලමේ තවමත් සිටි ක්‍රිස්තියානීන් ප්‍රායෝගිකව බවට ලකුණ වූ හමුදාවේ ධජය හෙවත් සම්මතය බව අයහදුනා දෙයි. එසේ නම්, “අනාගතවත්තය” දැනී යෙල් විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද විනාශකාරී පිළිකුල” යනු අත්‍යවශ්‍ය ජනරෝමය නැතහොත් මිලර් තම රාමු වගාචනයා ගත් තේ පදනම් කරගෙන සිටි ජේ පී ය රෝමයද?

විලියම් මිලර් රෝමයේ ප්‍රකාශනයන් දෙකම (පෞරාණික රෝමය, එයට අනුව පාප රෝමය) අවබෝධ කරගැනීමට මෙහෙයවනු ලැබුවේය; එහෙත් ඔහු ජීවත්ව සිටි ඉතිහාසික පසුබිම නිසා, එම රාජ්‍ය දෙකම එකම රාජ්‍යයක් ලෙස සලකා බැලීමට ඔහු බල කෙරුණේය. ඇත්ත වශයෙන්ම, ඒවා එකම රාජ්‍යයක්ය; එසේම, ඒවා අනුක්‍රමයෙන් පසුව පැමිණෙන රාජ්‍ය දෙකක්ද නිරූපණය කරයි. 1798 වර්ෂයේ අනාවැකිමය ඉතිහාසය විසින් පිහිටුව, මිලර්ට රෝමය ප්‍රධාන වශයෙන් එකම රාජ්‍යයක් ලෙස විස්තර කිරීමට සිදු විය. 1798 දී, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ දෙවන පැමිණීම තවත් වසර විසිපහක් පමණ අනාගතයේ ඇති බව මිලර් විශ්වාස කළේය. 1798 දී පාප රෝමයට මාරක තුවාලයක් ලැබී තිබූ බව ඔහු පූර්ණ ලෙසම දැන සිටියේය. මිලර්ගේ දෘෂ්ටියේ, පාප රෝමයෙන් පසුව පැමිණෙන වෙනත් භූමික රාජ්‍ය කිසිවක් නොතිබුණේය, මන්ද ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ඉක්මනින් ආපසු පැමිණීමට සිටි බැවිනි.

මිලර් සිටි ඉතිහාසිය අවස්ථාවේදී, දැනියෙල්ගේ දෙවන පරිච්ඡේදයේ ඇති ප්‍රතිචාර භූමියෙහි රාජ්‍ය හතරක් නියෝජනය කරන බව ඔහු අවබෝධ කර ගත්තේය; මක්නිසාද දැනියෙල් සර්ක්ස් දුන්නේ එය බවය.

තවද සතරවන රාජ්‍යය යකඩ මෙන් බලවත් වන්නේය; මක්නිසාද යකඩ සියල්ල කැබලි කර ජයගන්නා බැවින්, මේ සියල්ල බිඳ දමන යකඩ මෙන්, එයද කැබලි කර පොඩි කරන්නේය. තවද ඔබ පාද හා ඇඟිලි දුටුයේ, කොටසක් කුඹල්කරලා මැටිද, කොටසක් යකඩද වූ බැවින්, එම රාජ්‍යය බෙදී යන්නේය; එසේ වුවද, ඔබ යකඩ තෙත් මැටිය සමඟ මිශ්‍ර වූ බව දුටු බැවින්, එහි යකඩයේ ශක්තියෙන් කොටසක් තිබෙන්නේය. දැනියෙල් 2:40, 41.

මිලර් අවබෝධ කරගෙන සිටියේ රාජධානී හතරක් පමණක් ඇති බවය; අවසාන වූ සිව්වන රාජධානිය රෝමය වූ අතර, ඉතිහාසයෙන් ඔහු දැන සිටියේ එය අනාගතීක රෝමයෙන් අනතුරුව පාප්තුමන්ගේ රෝමය බවය. දැනියෙල්ගේ වචනයට එකඟව, මිලර්ට අනුව සිව්වන රාජධානිය “බෙදී ගිය” එකක් විය; එහෙත් මිලර් සඳහා එම බෙදීම රෝම රාජධානියේ සත්‍යාර්ථ හා ආත්මික අංශයන් අතර වූ විශේෂිත හේදයක් පමණක් නිරූපණය කළේය. ඔහු නිවැරදිව සිටියේය, නමුත් ඔහුගේ අවබෝධය සීමිත විය.

මිලර් හට දකින්නට නොලැබුණේ, අත්‍යවශ්‍යව ක රෝමය සහ පාප් පරම් ක රෝමය ඇති වූ හේදය, පාවුල් හඳුනාගැනීම සඳහා උත්පාදනය කරනු ලැබූ එම හේදය පදනම් වූ බවය. පාවුල් (යොහාන් බප්තීස්තවරයාද සමඟ), කුරුසියේ කාලපරිච්ඡේදයේ දී ශාඛි දි කදේ ආත්මික කදේට පරිවර්තනය වීමට නියමිත හඳුනාගත්තේය. එම අවබෝධය නොමැතිව, රෝමය මූලික වශයෙන් අදි යර දෙකක්

ඇති එක රාජ්‍යයක් බව පිළි ගැනීමට මිලර් බලකොටු හේ ය. එසේ ම, නි යන වචන ඔහු නි වැරදි ය (එහෙත් සි මි නව). ආත් මි ක රෝමය ශාඛා දි ක බබි ලෝනි ය මගි . නි රු පණය කරන ලද බව ඔහු ට දකි න් නට නොහැකි වී ය; මක් නි සාද ආත් මි ක (පාප් සභා පද්ධති ය) ආත් මි ක බබි ලෝනි යද වන බැවි නි .

දානියෙල් දෙවන අධ්‍යායයේ සඳහන් රාජ්‍ය හතරෙන් පළමුවැන්න වූ වස්තුමය බබිලෝනිය, පළමුවැන්න සැමවිටම අන්තිමැන්නට ආදර්ශ වන බැවින්, සිව්වන රාජ්‍යයට ආදර්ශ වන්නේය. අජාතික රෝමය බබිලෝනිය මගින් ආදර්ශවත් කරනු ලැබූ නමුත්, අජාතික රෝමයත් බබිලෝනියත් දෙකම ආත්මික රෝමය (පාප්පරාජ්‍යය) සඳහා ආදර්ශ විය. එබැවින් පාප්පරාජ්‍යය පස්වන රාජ්‍යය වූ අතර, එය බබිලෝනිය මගින් නිරූපණය කරනු ලැබීය. වස්තුමය ඉග්‍රායෙලය අවුරුදු හැත්තෑවක් බබිලෝනියේ බන්ධනගතව සිටීමත්, ආත්මික ඉග්‍රායෙලය ආත්මික බබිලෝනියේ වසර එක්දහස් දෙසිය හැටක් බන්ධනගතව සිටීමත් සහෝදර් වයිට් විසින් සසඳා බැලීමට මෙය මූලික හේතුවකි.

"මෙම නිර්දය පීඩාකිරීම් දිගුකාලය පුරා පැවති සමයේ, දෙවියන්වහන්සේගේ පෘථිවියේ සභාව, නිෂ්කාසිත කාලයේ බබිලෝනියේ වහල්කමට පත් කර නබාගනු ලැබූ ඉග්‍රායෙල් පුත්‍රයන් සිටියාක් මෙන්ම, සැබවින්ම වහල්කම තුළ සිටියේය." Prophets and Kings, 714.

එබැවින්, වඩාත් විශේෂයෙන් අජාතික රෝමය හඳුන්වා දෙන අනාවැකිමය ඉටුවීම, පාප්වාදී රෝමය සමඟ හුවමාරු කර භාවිත කිරීමෙහි මිලර්ට කිසිදු අසිරුනාවක් නොවීය. අපි ඉදිරියට යන අතරතුර මෙයට උදාහරණ සපයන්නෙමු; එහෙත් අජාතික රෝමය සහ පාප්වාදී රෝමය එකම රාජ්‍යයක් ලෙස මිලර් දුටුවේය යන්න අපි අවබෝධ කරගන්නේ නම්, යෙසුස්වහන්සේ "දානියෙල් අනාගතවක්තෘ විසින් කියන ලද විනාශයේ පිළිකුල" යන්න අජාතික රෝමයේ ඉටුවීමක් ලෙස සඳහන් කළත්, එම අවස්ථාවේම දානියෙල්ගේ පොතෙහි "විනාශයේ පිළිකුල" යන ප්‍රකාශය පාප්වාදී රෝමයේ සංකේතයක් ලෙස මිලර් අවබෝධ කරගන්නේ මක්නිසාදැයි අපට තේරුම් ගත හැක. විනාශය සිදුකරන බලවතුන් තිදෙනා මිලර්ට දැකගැනීමට නොහැකි වූ අතර, මේ හේතුවෙන් ඔහුගේ අනාවැකිමය රාමුව සීමිත වූ නමුත් නිවැරදි විය.

එසේනම් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ අනාවැකිය ඉටුවීමක් ලෙස ක්‍රි.ව. 66 දී අනාගමික රෝමය දේවමාළිගාවේ පූජනීය පරිශ්‍රයන් තුළ තමන්ගේ ධජ පිහිටුවූ විට, එම ඓතිහාසික ඉටුවීමේ පෙනෙන විෂමතාව අප විසින් කෙසේ අවබෝධ කරගත යුතුද? "දානියෙල් අනාගතවක්තෘ විසින් කියනු ලැබූ විනාශයේ පිළිකුල" යනු අනාගමික රෝමයේ සංකේතයක්ද, නැතහොත් පාප් රෝමයේ සංකේතයක්ද? එම දුෂ්කරතාවයට පිළිතුර ඉතා සරලය; ඒ සඳහා ඔබ දෙකක් වෙනුවට විනාශකාරී බලවතුන් තුනක් හඳුනාගන්නා විටය. අප යෙරුසලමේ විනාශය පිළිබඳ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ අනාවැකිය ඉටුවීම ගැන සහෝදර් වයිට්ගේ විවරණයෙන් ආරම්භ කළ යුතුය.

යුදෙව් වන් විසින් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ කුරුසියේ ඇණගැසීම තුළ ම විනාශය අත් තර්ගතවන බුහේ ය. කල් වර්ගය මත වැගිරී ලේ, මේ ලෝකය සඳහා එන් නාවූ ලෝකය සඳහාත් ඔවුන් විනාශයට මුළු මනිත් මගිල් වාදැමු බරවි. එසේ ම දෙවියන් වහන්සේගේ කරුණාව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් මත විනි.

වැටෙන මහත් අවසාන දවසේ දීත් එය ඵලෙසම වන් නේ ය. ඔවුන්ට අපහාසයේ පර් වනය වූ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, එවිට පළිගත් නාකන් දක් ලෙස ඔවුන් ඉප්‍ර කාශ වන් නේ ය. ධර්මි ඡ්ඨයන්ට ජීවනය වන උන් වහන්සේගේ මුහුණේ දුෂ්ටයන්ට දහනය කරන ගිනි නක් වන් නේ ය. ප්‍රතික්ෂේප කළ ප්‍රේමයන් කරුණාවන් නිසා, පවිකාරයා විනාශ කරනු ලබන් නේ ය.

“බොහෝ උදාහරණයන් හා නැවත නැවත දෙන ලද අනතුරු ඇඟවීම් මගින්, දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයා ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් යුදෙව්වන්ට ඇති වන්නේ කුමන ප්‍රතිඵලද යන්න සේසුස්වහන්සේ පෙන්වා දුන්නාහ. මෙම වචනවලින් උන්වහන්සේ ආමන්ත්‍රණය කළේ සෑම යුගයකම තමන්ගේ ගැළවුම්කරුවා ලෙස උන්වහන්සේ පිළිගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කරන සියල්ලන්ටය. සෑම අනතුරු ඇඟවීමක්ම ඔවුන් උදෙසාය. අපවිත්‍ර කරන ලද මාලිගාවද, අකීකරු පුත්‍රයාද, ව්‍යාජ ගොවියන්ද, අවමානකාරී ගොඩනඟන්නන්ද, සෑම පවිකාරයෙකුගේම අන්දැකීමෙහි තම සමකක්ෂය ඇත. ඔහු පසුතැවිලි නොවන්නේ නම්, ඔවුන් පූර්වආකාරයෙන් දක්වා තිබූ විනාශය ඔහුගේද වන්නේය.” The Desire of Ages, 600.

පාවුල් ශාරීරිකයෙන් ආත්මිකයට වූ මාරුව හඳුනා දක්වන්නා වූ විට, එය සිදුවූයේ කුරැසියේ කාල පරාසය තුළ බව ඔහු හඳුනා දක්වයි; තවද යෙරුසලමේ විනාශය කුරැසිය සමඟ සෘජුව සම්බන්ධ වී ඇති බව සලකා බැලිය යුතුය. මුල්වරට සත්‍ය බබිලෝනිය විසින් සිදුකරනු ලැබූ ශාරීරික යෙරුසලමේ විනාශය, අවසාන වරට සත්‍ය රෝමය විසින් සිදුකරනු ලැබීය; මක්නිසාද සේසුස් සැමවිටම ආරම්භය සමඟ අවසානය නිරූපණය කරන බැවිනි. බබිලෝනියේ අජාතික බලයෙන් ආරම්භ වූ ශුද්ධස්ථානයන් සෙනඟන් පාගා දැමීම, රෝමයේ අජාතික බලයෙන් අවසන් විය.

ආත්මික යෙරුසලමේ ආත්මික පාගාදැමීම පාප්‍ය රෝමය විසින් සිදුකරන ලදී; එම පාගාදැමීම් දෙකම (ශබ්දාර්ථක හා ආත්මික) දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව තුන්වැනි විනාශකාරී බලය විසින් පාගාදමනු ලැබීමේ ආදර්ශයක් වන අතර, රෝමය සම්බන්ධයෙන් එය නූතන රෝමය ලෙස හැඳින්වේ.

දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට හිංසා කරන විනාශකාරී බලයන් තුනක් ඇත. එනම්, පළමුව මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකත්වයේ නාගයා, එයට අනුව කතෝලිකත්වයේ මුහුදු මෘගයා, ඉන්පසු එක්සත් ජනපදයේ භූමි මෘගයා (බොරු අනාගතවක්තෘ) ය. මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකත්වය, වචනාර්ථ ඉග්‍රායෙලය පාගා දැමූ විවිධ මිථ්‍යාදෘෂ්ටික බලයන් මගින් නිරූපණය කරන ලදී. ඉන්පසු 538 සිට 1798 දක්වා වසර දොළොස් සිය හැටක් පුරා පාෂ්වාදය ආත්මික ඉග්‍රායෙලය පාගා දැමීය. නාගයා, මෘගයා සහ බොරු අනාගතවක්තෘ යන ත්‍රිත්වීය එකමුතුව නූතන රෝමය වන අතර, එයද ඉරිදා නීති අර්බුදයේ “පැය” තුළ දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව පාගා දමයි. නාගයා, මෘගයා සහ බොරු අනාගතවක්තෘ යන විනාශකාරී බලයන් තුන, මිථ්‍යාදෘෂ්ටික රෝමය, පාෂ් රෝමය සහ නූතන රෝමය ලෙසද නිරූපණය කරනු ලැබේ.

එළිදරව් 17 අනුව, අජාතිකවාදය පළමු රජවරුන් සතර වන අතර, පස්වන රජු පාෂ්තන්ත්‍රයය; හයවන, හත්වන සහ අටවන රජවරු නූතන රෝමයේ ත්‍රිත්ව සන්ධානය වේ.

තවද රාජවරු න් හන් දෙනෙක් සි ටි නි : එයි න් පස් දෙනෙක් වැටී ගොස් ඇත,
එක් කෙනෙක් දැන් සි ටි යි , අනෙකා තවම පැමිණ නැත; ඔහු පැමිණෙන කල, ඔහු
ස් වල් පකාලයක් පවතිනු යුතු ය. තවද සි ටි යේ ය, දැන් නැත්තේ ය යන මාග
අටවැනි යාය; එහෙත් ඔහු එම හන් දෙනාගෙන් කෙනෙක් , නාශයට යයි . එළි දරවි
17:10, 11.

දානියෙල් දෙවන පර්විච්ඡේදයේ සන්දර්භයෙන් බලන කල, අවිශ්වාසිකත්වය යනු
ශාඛිදික බැබිලෝනියෙන් ශාඛිදික රෝමය දක්වා ඇති රාජධානි හතරම ය. ආත්මික
බැබිලෝනය වන්නේ පාප් පදවිය (රන් හිස) ය; එසේම නාගයා, මාගයා, හා බොරු
අනාගතවක්තෘගේ ත්‍රිත්ව එක්සත්භාවය (නූතන රෝමය) නිරූපණය වන්නේ ආත්මික
මෙදී-පර්සියාව, ආත්මික ග්‍රීසිය, සහ ආත්මික රෝමය (එහි මරණාන්තික තුවාලය සුව
කරන ලද) යන ත්‍රිත්ව එක්සත්භාවය මගිනි.

යේසුස් "භයානක වන විනාශක අපවිත්‍රකම, අනාගතවක්තෘ දානියෙල් විසින් ප්‍රකාශ
කරන ලද්දේ" යයි සඳහන් කළ විට, ක්‍රිස්තියානීන් රෝම තුනෙන් එක් එක් රෝමය
තුළම හඳුනාගත යුතු විශේෂ "ලකුණක්" ඔහු හඳුන්වා දෙමින් සිටියේය. අජාතික
රෝමය, පාප්තන්ත්‍රික රෝමය සහ නූතන රෝමය සියල්ලම දෙවියන්වහන්සේගේ
ජනතාවට පීඩා කරයි. එම පීඩනය අනාගතවක්තෘමය ලෙස ශුද්ධස්ථානය සහ
සේනාව පාගාදැමීමක් ලෙස නිරූපණය කර ඇත. පීඩාකාරක කාල තුනෙන් එක් එක්
කාලයටම, එම පීඩනය ළඟා වීම පිළිබඳ අනතුරු ඇඟවීමක් යේසුස් විසින් ලබා දෙන
ලදී. රෝමයේ අධිකාරියේ "ලකුණ" ශුද්ධස්ථානය තුළ තැබූ විට, යෙරුසලමෙන් පලා යා
යුතු කාලය පැමිණ තිබුණේය. යේසුස් "භයානක වන විනාශක අපවිත්‍රකම" යන
දානියෙල්ගේ ප්‍රකාශය භූමික බලයක් සංකේතවත් කරන දෙයක් ලෙස නොව,
ක්‍රිස්තියානීන් හඳුනාගත යුතු ලකුණේ සංකේතයක් ලෙස භාවිත කළේය.

"යේ සු ස් වහන්සේ අසා සි ටි ශ්‍රාවකයන්ට, පසු ගාමී වූ ඉශ්‍රායෙලය මත පැමි
නි යමි න වූ වි නි ය් වයන් පිළිබඳවද, විශේෂයෙන් මමෙසි යාවප්‍රතික්ෂේප
උන් වහන්සේ වකුරු සි යේ ඇණගැසූ නිසා ඔවුන් මත පැමිණෙන ප්‍රතිඵල
පිළිගැනී ම පිළිබඳවද ප්‍රකාශ කළ සේ ක. එම භයානක උච්චස්ථානයට පෙරාතුව
නොවැරදි යහකි ලකුණු පෙනී සිටිනු ඇත. හීනියට පත් කරන ඒ පැය හදිසි
ඉක්මනින් ද පැමිණෙනු ඇත. තවද ගැළවූ මිකාරයාණන් තම අනුවාදකයන්ට මෙ
අනතුරු ඇඟවූ සේ ක: 'එබැවින් දානියෙල් අනාගතවක්තෘවරයා විසින් කි
විනාශකාරී පිළිකුල ශුද්ධස්ථානයෙහි සිටි නවාඔබ දකින කල, (කි යවන්
ගනිත්වා:) එවිට යුදයෙහි සිටින අය කළ වලට පලා යන්වා.' මතෙව් 24:15, 16; ලුකා
21:20, 21. රෝමවරුන්ගේ පිළිමාරාධක කොඩි නගර බිත්ති වලින් පිටත ෆර්
කිහිපයක් දුරට විහිදී තිබූ ශුද්ධභූමියේ පිහිටු වනු ලැබූ කල, එවි
ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ අනුගාමිකයන් පලායාමතුළ ආරක්ෂාව සොයාගත
අනතුරු අඟවන ලකුණ දැකගත් කල, ගැළවී මටකැමති අය කිසි ප්‍රමාදයක් නො
යුතු ය. යුදය දේශය පුරාමද, යෙරුසලම තුළමද, පලායාම සඳහා වූ සංඥාව වහාම
පිළිපැදිය යුතු විය. අනම්බෙන් වහල මත සිටින තැනැත්තා, තම අගනාම වස්තු
ගළවාගැනී ම සඳහා වූ වද, තම ගෙදරට බැස නොයා යුතු ය. කෙත් වල හෝ දුරක් ශා
වතු වල වැඩකරමින් සිටි අය, දවසේ උෂ්ණත්වයේ වෙනසෙහි නිසි වියදී
තැබූ පිටත ඇඳුම ගැනී මට ආපසු යාමට කාලය නොගත යුතු ය. සාමාන්‍ය
විනාශයට ඔවුන් සමිබන්ධ නොවන්තට, ඔවුන් මොහොතක් වත් අක්මන්

එම ඡේදයේදී සහෝදර වයිට් "විනාශක අපවිත්‍ර කිරීම" යන්න "අවිවාදිත ලකුණක්" ලෙස හඳුන්වා දක්වයි; එය "රෝමවරුන්ගේ මූර්තිපූජක ධර්මයන්" මගින් නිරූපිත වූයේ, ඔවුන් ඒවා ශුද්ධස්ථානයේ "ශුද්ධ භූමියේ" පිහිටුවූ බැවිනි. යේසුස් "විනාශක අපවිත්‍ර කිරීම" යන්න භාවිත කළේ අනාගමික රෝමයේ හෝ පාපවහන්සේගේ රෝමයේ කිසියම් බලයක් නිරූපණය කිරීමට නොව, "ලකුණක්" ලෙසය. එම "ලකුණ" දේවමාළිගාවේ ශුද්ධ භූමියේ නැඹු වට, ක්‍රිස්තියානීන් යෙරුසලමේ සිට පලා යා යුතුව තිබුණේ "ඔවුන් සාමාන්‍ය විනාශයට අසු නොවන පිණිසය." එම ඡේදයේම පසුව සහෝදර වයිට් තවදුරටත් ඉදිරියට ගොස්, විනාශය හඳුන්වා දුන් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ අනාවැකියට එක් පූර්ණවීමකට වඩා වැඩි පූර්ණවීම් තිබූ බව හඳුන්වා දෙයි.

යෙරුසලම මත විනිශ්චයන් පැමිණීම පිළිබඳ ගැළවුම්කරුගේ අනාවැකියට තවත් සම්පූර්ණවීමක් ඇත; එම භයානක විනාශය එහි මඳ සෙවනක් පමණක් විය. තෝරාගත් නගරයේ ඉරණමෙහි අපට දෙවියන්වහන්සේගේ කරුණාව ප්‍රතික්ෂේප කර, උන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව පාගා දැමූ ලෝකයක විනාශය දැකගත හැක. තම දිගු අපරාධගතවර්ෂයන් තුළ පොළොව දුටු මනුෂ්‍ය දුක්ඛිතභාවයේ වාර්තා අත්කරගත් පිරි ඇත. ඒවා පිළිබඳ මෙනෙහි කිරීමේදී හදවත රෝගී වේ, මනස දුර්වල වෙයි. ස්වර්ගයේ අධිකාරය ප්‍රතික්ෂේප කිරීමේ ප්‍රතිඵල භයංකර වී ඇත. එහෙත් අනාගතය පිළිබඳ එළිදරව්වල තවත් ද අදුරු දර්ශනයක් ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ. අතීතයේ වාර්තා—කලබල, ගැටුම් සහ විප්ලවයන්ගේ දිගු පෙළපාලිය, "රණශූරයාගේ යුද්ධය ... අවුල් ශබ්දය සමඟත්, ලේවල පෙරළණු වස්ත්‍ර සමඟත්" (යෙසායා 9:5)—දෙවියන්වහන්සේගේ වැළැක්වීමේ ආත්මය දුෂ්ටයන්ගෙන් සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් කරනු ලබන, මනුෂ්‍ය ආශාවන්ගේ හා සාතන්ගේ කෝපයේ පුපුරා යෑම තවදුරටත් පාලනය නොකරන එදිනෙදා භීෂණයන්ට සසඳන විට, ඒවා මොනවාද? එවිට ලෝකය, කිසි කලෙකත් පෙර නොවූ ලෙස, සාතන්ගේ පාලනයේ ප්‍රතිඵල දකිනු ඇත.

"නමුත් එම දවසේදී, යෙරුසලමේ විනාශයේ කාලයේදී මෙන්, දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව මුදාගනු ලබන්නෝය, එනම් ජීවත්වන්නන් අතර ලියා ඇති බව සොයාගනු ලබන සියල්ලෝමය. යෙසායා 4:3. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තමන්වහන්සේගේ විශ්වාසවන්තයන් තමන්වහන්සේ වෙත රැස්කර ගැනීම සඳහා දෙවෙනි වර පැමිණෙන බව ප්‍රකාශ කර තිබේ: 'එවිට පොළොවේ සියලු ගෝත්‍ර විලාප දෙනු ඇත, ඔව්හු බලයෙන්ද මහත් තේජසින්ද යුක්තව ස්වර්ගයේ වලාකුළු මත එන මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා දකින්නෝය. එවිට උන්වහන්සේ තමන්වහන්සේගේ දූතයන් මහ හොරණැ ගබ්දයක් සමඟ යවනු ඇත, ඔව්හු අහසේ එක් අත්තයක සිට අනෙක් අත්තය දක්වා, සතර දිගින්ම, තමන්වහන්සේගේ තෝරාගත් අය රැස්කර ගන්නෝය.' මතෙව් 24:30, 31. එවිට සුභාරංචියට කීකරු නොවන අය උන්වහන්සේගේ මුඛයේ ආත්මයෙන් විනාශ කරනු ලබන්නෝය, සහ උන්වහන්සේගේ පැමිණීමේ ප්‍රභාවයෙන් නාශ කරනු ලබන්නෝය. 2 තෙසලෝනික 2:8. පුරාතන ඉග්‍රායෙල් මෙන් දුෂ්ටයෝ තමන්ම තමන් විනාශ කරගනිති; ඔව්හු තමන්ගේ අයුතුකම නිසා වැටෙති. පාපයේ ජීවිතයක් තුළින් ඔව්හු තමන්ම දෙවියන්වහන්සේ සමඟ ඇති සම්මුතියෙන් එතරම් දුරස්ථ තබාගෙන ඇති බැවින්, ඔවුන්ගේ ස්වභාවයන් නපුරින් එතරම් පහත් කරගත් බැවින්, උන්වහන්සේගේ තේජසේ ප්‍රකාශනය ඔවුන්ට දවාලන ගින්නක් වේ."

"ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ වචනවලින් ඔවුන්ට ප්‍රකාශ කරනු ලැබූ පාඩම නොසලකා හැරීමට මනුෂ්‍යයන් සැලකිලිමත් විය යුතුය. ඔහු යෙරුසලමේ විනාශය ගැන තම ගෝලයන්ට අනතුරු ඇඟවූ විට, ඔවුන්ට පලා යා හැකි වන පිණිස, ළඟාවෙමින් තිබූ විනාශය පිළිබඳ ලකුණක් දුන් සේම, අවසාන විනාශයේ දවස ගැනද ඔහු ලෝකයට අනතුරු ඇඟවූ අතර, එය ළඟා වීමේ සලකුණුද දී ඇත; එවිට කැමති සියල්ලෝ පැමිණෙන උදහසින් පලා යා හැකි වනු ඇත. යේසුස්වහන්සේ ප්‍රකාශ කරන්නේ මෙසේය: 'සූර්යයාහිද, චන්ද්‍රයාහිද, තාරකාවන්හිද ලකුණු ඇතිවන්නේය; පොළොව මත ජාතීන්ගේ විපත්තියද ඇතිවන්නේය.' ලූක් 21:25; මතෙව් 24:29; මාක් 13:24-26; එළිදරව් 6:12-17. ඔහුගේ පැමිණීමේ මෙම පූර්ව ලකුණු දකින අය 'ඒක ළඟය, දොරවල් අසලමය' යැයි දැනගත යුතුය. මතෙව් 24:33. 'එබැවින් සෝදිසියෙන් සිටින්න' යනු ඔහුගේ අවවාද වචන වේ. මාක් 13:35. අනතුරු ඇඟවීමට කන් දෙන අය, ඒ දවස ඔවුන් මත නොදැනුවත්ව පැමිණෙන ලෙස අත්ධිකාරයෙහි ඉතිරි කරනු නොලැබේ. එහෙත් සෝදිසියෙන් නොසිටීමට කැමති අයට, 'ස්වාමීන්වහන්සේගේ දවස රාත්‍රියේ සොරෙකු මෙන් එන්නේය.' 1 තෙසලෝනික 5:2-5." The Great Controversy, 36, 37.

සොයුරිය වයිට් මෙම වචන ලියූ අවස්ථාවේදීද යෙරුසලමේ විනාශයට සම්බන්ධ අනාගත ඉටු වීමක් තවම පැවතිය යුතුව තිබුණි. ලෝකයේ අවසානයේ නවීන රෝමය (බ්‍රිගන්, මාගයා සහ බොරු අනාවැකි කථාකරුවා) එරෙහිව ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන ප්‍රතිඵලදායක විනිශ්චය, ආත්මික බබිලෝනයේ අවසාන වැටීම නිරූපණය කරයි; එහෙත් ආත්මික බබිලෝනය (පාප් පාලන ක්‍රමය) 1798 දී දැනටමත් එක් වරක් වැටී තිබුණි. යෙරුසලමේ විනාශය, පක්ෂග්‍රහණ වූ සභාවක් මත වන දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රතිඵලදායක විනිශ්චය නිරූපණය කරයි.

ක්‍රි.ව. 66 සිට ක්‍රි.ව. 70 දක්වා වූ වසර තුන හමාරක කාලය තුළ යෙරුසලමේ විනාශය, ලෝකයේ අවසානයෙහි නූතන රෝමය (මකරයා, මාගයා සහ බොරු අනාගතවක්තයා) මත පැමිණෙන දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රතිදානීය විනිශ්චය විසින් සිදුවන විනාශයෙහි ආදර්ශ රූපයක් වේ. ක්‍රි.ව. 66 සිට ක්‍රි.ව. 70 දක්වා පෞත්තිකවාදය විසින් ඉටුකරන ලද යෙරුසලමේ වටලීම සහ විනාශය, නිශ්චිතවම වසර තුන හමාරක් පුරා පැවතිණි.

පාප්වාදය විසින් සිදු කරන ලද ආත්මික යෙරුසලමේ වටලීමත් විනාශයත්, ක්‍රි.ව. 538 සිට 1798 දක්වා, අනාවැකිමය අවුරුදු තුනහමාරක කාලයක් පුරා පැවතිණි. එම උපමා දෙක නූතන රෝමය විසින් ඇතිකරනු ලබන ඉරිදා නීති අර්බුදයේ "පැය" තුළ සිදුවන යෙරුසලමේ වටලීමත් විනාශයත් සංකේතවත් කරයි. දානියෙල්ගේ පොතෙහි නිරූපණය කර ඇති පරිදි, යෙරුසලමේ විනාශ තුනෙන් අවසාන විනාශය ආපසු හරවා දමනු ලැබේ.

දානියෙල් ගේ පොත ආරම්භ වන්නේ බැබිලෝනය යෙරුසලමේ මය ජයගෙන විනාශ කිරීමෙන් ය; එය අවසන් වන්නේ බැබිලෝනයේ විනාශයත් යෙරුසලමේ මයේ ජයග්‍රහණයත් සමඟය. මෙම සංග්‍රාම තුනෙන් එක් එක් අවස්ථාවෙහි දී, පැමිණෙන බැබිලෝනියානු දේවියන් පලායා යූතු බව ක්‍රිස්තියානීන්ට දැනුම් දුන් ලකුණක් දී එය වූයේ, අනාරාධිත රෝමයේ හමු දාවන් තම ප්‍රමිතීන් (තම සටන් කොඩි) ගූ දේ ධස්ථානයේ ගූ දේ ධභූමිය තුළ පිහිටුවා විටය. ක්‍රි.ව. 538 වසරේ දී එය දී

මනුෂ්‍යයා" දෙවියන් වහන්සේගේ මාලිගාවේ (එනම් ක්‍රිස්තියානි සභාවේ) තමන් දෙවියන් වහන්සේ බව පෙන්වා දෙමින් ප්‍රකාශ වීමය; එනම් එම වර්ෂයේ ඔර්ලි යන්ස් මන්ත්‍ර ණ සභාවේ දී ඔහු ඉරිදා නීතියක් පනවා දුන් විටය. ඉබ්ලවන් ලෙස බලාත්මක කිරීම යනු ක්‍රිස්තියානි ලෝකය මත තමන්ට ඇති අධිපත්‍යයක් ශිෂ්‍ය ලෙස පාප තන්ත්‍රය හඳුන්වා දෙන දෙයයි; මක් නිසාද ඔවුන් තර්ක කළේ (නිවැරදිවම) දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය තුළ ඉරිදා නමස්කාරයට කිසිදු සහන නොමැති බවය, සහ ක්‍රිස්තියානි ආගම තුළ නමස්කාර ද්‍රව්‍ය ලෙස ඉරිදා ස්ථාපිත බවයි. ඔවුන් බැවින්, එය ඔවුන්ගේ අනාරාධිත සම්ප්‍රදායන් සහ වාරිත්‍රයන්ගේ බැරෑරුම් බවට වඩා උසස් බවට සාක්ෂි යකි.

ක්‍රි.ව. 538 වර්ෂයේදී, ක්‍රිස්තියානීන් රෝමානු සභාවෙන් වෙන්ව සිටිය යුතුව තිබුණේ, එය සැබෑ ක්‍රිස්තියානි සභාවක් නොවූ බැවින් පමණක් නොව, පාපකමයේ අධිකාරයේ ලකුණ දෙවියන් වහන්සේගේ සභාවේ ශුද්ධ භූමියේ ස්ථාපිත කරනු ලැබූ බැවිනි. සහෝදර වයිට්, දෙවියන් වහන්සේගේ සභාව වසර එක්දහස් දෙසිය හැටක් වන කාලයක් සඳහා පාපකරයට පලා ගිය යුගය ආරම්භ කළ එම ඉතිහාසයේ වෙන්වීමේ ක්‍රියාවලිය හඳුනා දක්වයි.

"එහෙත් ආලෝකයේ අධිපතියා සහ අදුරේ අධිපතියා අතර කිසිදු එක්සත්කමක් නැත; ඔවුන්ගේ අනුගාමිකයන් අතරද කිසිදු එක්සත්කමක් තිබිය නොහැක. ක්‍රිස්තියානුවන් යම් අය පූජකවාදයෙන් අර්ධ වශයෙන් පමණක් පරිවර්තනය වූවන් සමඟ එක්සත් වීමට එකඟ වූ විට, ඔවුහු සත්‍යයෙන් තව තවත් දුරස් වන මාර්ගයකට පිවිසියහ. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ අනුගාමිකයන්ගෙන් මෙතරම් විශාල සංඛ්‍යාවක් වංචා කිරීමට තමන් සමත් වූ බව දැක සාතන් ප්‍රීතියෙන් උද්දාමයට පත් විය. එවිට ඔහු තම බලය ඔවුන් මත වඩාත් පූර්ණ ලෙස ක්‍රියාත්මක කර, දෙවියන් වහන්සේට සත්‍යව සිටි අය පීඩා කිරීමට ඔවුන් උත්තේජනය කළේය. සත්‍ය ක්‍රිස්තියානි ඇදහිල්ලට විරුද්ධව වන්නේ කෙසේදැයි, එක් කලෙක එහි ආරක්ෂකයන්ව සිටි අය තරම් හොඳින් වෙන කිසිවෙකුත් නොදැන සිටියහ; සහ මෙම ධර්ම භ්‍රෂ්ට ක්‍රිස්තියානුවන්, තම අර්ධ-පූජකවාදී සංගාතීන් සමඟ එක්ව, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ධර්මයන්හි අත්‍යවශ්‍යතම ලක්ෂණ වලට එරෙහිව තම යුද්ධය මෙහෙයවූහ."

යාජකීය වස්ත්‍රවලින් වසන් කර, සභාව තුළට හඳුන්වා දෙන ලද ප්‍රචංචන හා පිළිකුල් කර්මයන්ට එරෙහිව ස්ථිරව සිටීමට විශ්වාසවන්තව සිටින අයට භයානක අරගලයක් අවශ්‍ය විය. බයිබලය විශ්වාසයේ ප්‍රමිතිය ලෙස පිළිගනු නොලැබීය. ආගමික නිදහස පිළිබඳ ධර්මය මිථ්‍යාදෘෂ්ටියක් ලෙස නම් කරනු ලැබූ අතර, එය අනුග්‍රහය කළවුන් පිළිකුල් කර තහනම් කරනු ලැබූහ.

"දිගු හා දරුණු ගැටුමකින් පසු, විශ්වාසවන්ත අල් පයන් නීරණය කළේ සභාව තවදුරටත් අසත්‍යයෙන් හා පිළි මතමස්කාරයෙන් තමන් නිදහස් කරගැනීමට ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ නම්, ඇය සමඟ ඇති කිසිදු සන්ධානය වී නැරීමටය. දෙවියන් වහන්සේගේ වචනයට කී කරුණු මසඳහා වෙන් වීම සම්පූර්ණයෙන්ම අත්‍යවශ්‍ය බව ඔවුහු දුටු වේ. තමන්ගේ මෘදුකත්වයත් මරණාන්ති කවන දෝෂ ඉවසීමට ඔවුහු ධෛර්ය කළේ නැත; තවද තම දරුවන්ගේත් දරුවන්ගේ දරුවන්ගේත් ඇදහිල්ල අනතුරට පත් කරන තැබීමටද ඔවුහු සූදානම් නොවූහ. සාමය හා එක්සත් කම සුරක්ෂිත කරගැනීම

පිණිස සදෙවියන් වහන්සේට විශ්වාසයක් වියට අනුකූල වන ඕනෑම අවසරයකට ඔවුහු සූදානම් වූහ; නමුත් ප්‍රතිපත්තිය බිලි දීමෙන් ලැබෙන සාම මිල අධික වීම මිලදී ගත් එකක් වනු ඇති බව ඔවුහු හැඟූහ. එකමුතු ව සුරා හැක්කේ සත්‍යය හා ධර්මයේ ධනාත්මක සමථයකට පත් කිරීමෙන් පමණක් නම්, ජනප්‍රිය දෙය, යුද්ධයද ඇති වේවා.” The Great Controversy, 45.

අපි ඊළඟ ලිපියේදී මෙම අදහස් නවදුරටත් විමර්ශනය කරමු.

“අනන්තය අප ඉදිරියෙහි විහිදී ඇත. තිරය ඉක්මනින් උස්සනු ඇත. මෙවන් ගෞරවගම්භීර, වගකීම භාරිත ස්ථානයක් දරන අපි, අප වටා ආත්මයන් විනාශ වෙමින් සිටියදී, අපගේ ස්වයංපර ප්‍රිය සුඛාසක්තියට ඇලී සිටිමින් කුමක් කරමින්ද, කුමක් ගැන සිතමින්ද සිටිමු? අපගේ හෘදයන් සම්පූර්ණයෙන්ම කටුකවී, සංවේදනාවෙන් තොරවී තිබේද? අත්‍යයන්ගේ ගැලවීම උදෙසා අපට ඉටු කළ යුතු කාර්යයක් ඇති බව අපට නොහැඟේද, නැතහොත් එය අපට නොතේරේද? සහෝදරයෙහි, ඇස් තිබියදී නොදකින්නාවූද, කන් තිබියදී නොඇසෙන්නාවූද පන්තියට ඔබ අයත්ද? දෙවියන් වහන්සේ ඔබට තමන් වහන්සේගේ කැමැත්ත පිළිබඳ දැනුමක් දී ඇත්තේ නිෂ්චලවද? උන්වහන්සේ ඔබ වෙත අවවාද මත අවවාද එවා ඇත්තේ නිෂ්චලවද? පෘථිවිය මත පැමිණීමට ආසන්න දේවල් පිළිබඳ සදාකාල සත්‍යයේ ප්‍රකාශයන් ඔබ විශ්වාස කරන්නේද? දෙවියන් වහන්සේගේ විනිශ්චයන් ජනතාව මත වැලැඹී සිටින බව ඔබ විශ්වාස කරන්නේද? එසේ නම්, ඔබට තවමත් සුවසේ, අලසව, නොසැලකිල්ලෙන්, විනෝදයට ඇලුම් කරමින් හිඳීමට හැකිද?”

“දැන් දෙවියන් වහන්සේගේ ජනතාව තම ආදරය ලෝකයේ දේවලට බැඳ තැබීමට හෝ තමන්ගේ වස්තු ලෝකයේ රැස්කර තැබීමට යෝග්‍ය කාලය නොවේ. මුල් ගෝලයන් මෙන් අපටද විනාශවූ හා එකාන්ත ස්ථානවලට පැහැසිය යුතු වන කාලය බොහෝ දුර නොවේ. රෝම හමුදාවන් විසින් යෙරුසලම වටලා ගැනීම යුදෙව් ක්‍රිස්තියානීන්ට පලායාම සඳහා සංකේතය වූ පරිදි, අපගේ ජාතිය පාප සබන්ධ බලහත්කාරයෙන් ක්‍රියාත්මක කරන ආඥාවෙහි බලය අල්ලා ගැනීම අපට අනතුරු ඇඟවීමක් වනු ඇත. එවිට විශාල නගර අත්හැරීමට, කුඩා නගරද අත්හැර පර්වත අතර හුදෙකලා ස්ථානවල නිහඬ නිවාසවලට යාම සඳහා සූදානම් වීමට කාලය වනු ඇත. දැන් මෙහි මිල අධික වාසස්ථාන සොයනවාට බදුව, අපි වඩා යහපත් දේශයකට, එනම් ස්වර්ගීය දේශයකට ගමන් කිරීමට සූදානම් විය යුතුය. ස්වයං-තෘප්තිය සඳහා අපගේ සම්පත් වැය කරනවාට බදුව, අපි මිත්‍රභාවයෙන් පිරිමැසීමට ඉගෙන ගත යුතුය. දෙවියන් වහන්සේ විසින් ණයට දී ඇති සෑම දක්ෂතාවක්ම ලෝකයට අනතුරු ඇඟවීම දෙන කාර්යයේදී උන්වහන්සේගේ මහිමය සඳහා භාවිත කළ යුතුය. දෙවියන් වහන්සේගේ සමකාර්යකරුවන්ට නගරවල කිරීමට කාර්යයක් ඇත. අපගේ මිෂන් කටයුතු පවත්වාගෙන යා යුතුය; අලුත් මිෂන් ආරම්භ කළ යුතුය. මෙම කාර්යය සාර්ථකව ඉදිරියට ගෙන යාම සඳහා සුළු නොවන වැයවීමක් අවශ්‍ය වනු ඇත. මේ කාලය සඳහා වූ සත්‍යයන් අසන්නට ජනතාවට ආරාධනා කළ හැකි වන පරිදි නමස්කාර මන්දිර අවශ්‍යය. මේ නියම අරමුණ සඳහාම දෙවියන් වහන්සේ තම භාරකාරයන්ට ප්‍රාග්ධනය භාර දී ඇත. එබැවින් මෙම කාර්යය බාධාවට පත් වන ලෙස ඔබගේ දේපළ ලෝකීය ව්‍යාපාරවල බැඳ නොතබන්න. දෙවියන් වහන්සේගේ කාරණයට ප්‍රයෝජනවත් වන ලෙස ඔබට හැසිරවිය හැකි නැත ඔබගේ සම්පත් ලබා ගන්න. ඔබගේ වස්තු ඔබට පෙර ස්වර්ගයට යවන්න.” Testimonies, volume 5, 464.

